

Știam că ai să pleci

Agafia

gândurile prinse ca
într-un cortegiu tragic
mustesc rana sub pașii
umezesc țărână cu fiecare minciună
pe care mi-o spui
în absența ta
rămân cu o închipuire de aripi
mă tem să nu ghicești
ceea ce este dincolo de zâmbet
să nu-mi tulburi amăgirea
în care mă ascund
picătură cu picătură
fir cu fir
un azi în care tu rămâi cu mine
până când
aud cum urlă lupii
în secatuirea dintre noi
și într-o emoțională hibernare
aștept cutremurul
o altă revărsare a iubirii.

.